



BELEIDSPLAN 2016 – 2018

STICHTING, DOELSTELLING EN VOORGESCHIEDENIS

De stichting Aramese Beweging voor Mensenrechten werd in 2002 opgericht als een onafhankelijke organisatie die bereid is met iedereen samen te werken die zich geweldloos inzet voor vrede, veiligheid en recht. De Aramese Beweging voor Mensenrechten beoogt geen enkele andere Aramese organisatie te beconcurreren; de stichting heeft juist als doel deze anderen direct of indirect tot steun te zijn.

Volgens haar statuten onderschrijft de Aramese Beweging voor Mensenrechten de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en heeft als doelstelling:

- het opkomen voor de rechten van de mens in het algemeen en die van de Arameeërs in het bijzonder;
- het gevraagd en/of ongevraagd adviseren van de overheden over de Aramese Bevolking;
- het vertegenwoordigen van het Aramese volk binnen de eigen kring en daarbuiten;
- het samenwerken met organisaties en instellingen die eveneens werkzaam zijn ten behoeve van mensenrechten en/of Arameeërs;
- het bijstaan en adviseren van de overige Aramese organisaties of instellingen;
- het versterken van het zelfbewustzijn van het Aramese Volk, zijn identiteit, cultuur en geschiedenis;
- het opkomen voor en het bewaken van de Aramese erfenis met name in de Aramese bakermat;
- het bemiddelen bij het waarborgen van de mensenrechtensituatie in de woongebieden van de Arameeërs door middel van het stimuleren en ontplooiën van projecten gericht op sociaal, cultureel en politiek gebied;
- het behartigen van de algemene en specifieke belangen van de Arameeërs en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings daarmee verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords.

In de vijftien jaren van haar bestaan richtte de Aramese Beweging voor Mensenrechten (ABM) zich aanvankelijk vooral (doch niet uitsluitend) op de positie van de Aramese bevolking in Zuidoost-Turkije, met name in de regio Tur Abdin, en op het daar bedreigde religieus en cultureel erfgoed. Ingeval van incidenten richtte ABM zich tot Nederlandse en Europese politici om actie te ondernemen richting Turkse overheid en ook organiseerde ABM bijeenkomsten met Nederlandse en Europese politici over de mensenrechtensituatie in Turkije en de discussies die hierover in Nederland en Europa werden gevoerd, onder andere in het kader van het Turkse lidmaatschap van de Raad van Europa en het toetredingsproces van Turkije tot de Europese Unie. In dit verband zijn diverse petities aangeboden aan minister-president Balkenende, Tweede Kamerleden en Europarlementariërs van uiteenlopende politieke partijen.

Om in de werkzaamheden minder gestuurd te worden door incidenten is ABM in 2010 begonnen met het uitbrengen van een jaarlijkse rapportage over de mensenrechtensituatie van de Aramese bevolking in zuidoost-Turkije, in latere jaren uitgebreid tot die in Irak en Syrië. In deze jaarlijkse mensenrechtenrapportages wordt vooral de situatie geschetst met betrekking tot het recht op leven, het recht op eigendom, de vrijheid van godsdienst en de vrijheid deel te nemen aan het eigen culturele leven van de Aramese gemeenschap in Turkije, Irak en Syrië. Deze rapportages structureren het werk van ABM ook in die mate dat sinds 2010 in het voorjaar een bijeenkomst georganiseerd wordt waarin het rapport aan één of twee Tweede Kamerleden of Europarlementariërs wordt aangeboden die hier vervolgens op reageren. In 2012 was ABM bovendien mede-initiatiefnemer van een drie-maandelijks overleg in de Tweede Kamer over de situatie van christelijke minderheden in het Midden-Oosten en ABM was bovendien één van de NGO's die door de Vaste Commissie voor buitenlandse zaken tijdens een hoorzitting werd gehoord over het mensenrechtenbeleid van de Nederlandse regering. Dat reguliere overleg is na korte tijd toch weer vervangen door incidentele, maar wel frequente contacten met afzonderlijke Kamerleden en de laatste jaren ook met Nederlandse leden van het Europees Parlement. Laatstgenoemde contacten zullen zelfs leiden tot een door ABM mede te organiseren conferentie in het voorjaar van 2016 in het gebouw van het Europees Parlement in Brussel.

Door deze systematischer manier van werken is ABM er bovendien in geslaagd om geleidelijk een bredere groep bij haar activiteiten te betrekken dan de omvangrijke Aramese bevolkingsgroep die in Enschede en omgeving woonachtig is. Dat gold ook voor de bredere samenwerkingsverbanden Syria's Request (een in 2013 opgerichte bredere coalitie met kerkelijke, vredes-, en seculiere cq. alawitische organisaties in Enschede en omgeving gericht op de situatie in Syrië), Comité 1915 (een in 2014 opgerichte coalitie met o.a. Armeense organisaties met het oog op de herdenking van de genocide van 1915) en de 7SPRONG (een in 2015 tot stand gekomen regulier overleg van een aantal Enschedese maatschappelijke organisaties en de gemeente Enschede met het oog op eventuele spanningen tussen in Enschede woonachtige en uit het Midden-Oosten afkomstige bevolkingsgroepen).

In het onderhavige beleidsplan wil de Aramese Beweging voor Mensenrechten deze ontwikkeling versterken en verder uitbouwen, waarbij we beginnen met een evaluatie van de beleidsvoornemens uit het beleidsplan 2013-2015.

BELEIDSVOORNEMENS VOOR DE KOMENDE JAREN

- 1. ABM zal voortgaan met het uitbrengen van een jaarlijkse rapportage over de mensenrechtensituatie van de Aramese bevolking in Turkije, Irak en Syrië en de presentatie hiervan tijdens een door ABM al dan niet in samenwerking met anderen georganiseerde publieksbijeenkomst aan landelijke of Europese politici van verschillende politieke partijen. Afhankelijk van de te vrezen verdere escalatie van de situatie in het Midden-Oosten zouden aan deze rapportages hoofdstukken over andere landen (te denken valt aan Libanon en Iran) toegevoegd kunnen worden.*

Hier zijn we inderdaad mee door gegaan en dat zullen we blijven doen. Andere landen zijn nog niet toegevoegd.

2. *ABM zal ernaar blijven streven om in Den Haag en zo mogelijk ook Brussel of Straatsburg gehoord te worden als het om de mensenrechtensituatie van Arameërs in het Midden-Oosten gaat.*

Dit is dus gebeurd, onder andere met de conferentie in het voorjaar van 2016 in Brussel als resultaat.

3. *ABM streeft naar intensivering van contacten met niet-Aramese organisaties die zich met dezelfde problematiek in dezelfde regio bezighouden. De coalitie "Syria's Request" blijkt hiertoe een belangrijk en bruikbaar platform te zijn, ook als het om de positie van culturele minderheden in bijvoorbeeld Turkije gaat.*

Naast Syria's Request (dat inmiddels is omgezet in een wat losser netwerk) is in de vorige beleidsperiode ook het Comité 1915 tot stand gekomen en de 7SPRONG.

4. *Het is ABM gebleken dat politieke lobby bij Nederlandse en Europese politici aan effectiviteit wint door een gezamenlijk werkbezoek aan de regio te organiseren. In de komende periode zou ABM tenminste een dergelijk werkbezoek aan Tur Abdin willen afleggen en zodra de situatie het toelaat ook aan Syrië. Voor dergelijke werkbezoeken zijn echter meer financiële middelen nodig dan waarover ABM thans kan beschikken.*

Door de geweldsescalatie in de genoemde regio is dit voornemen uitgesteld maar niet afgesteld. In plaats van een of meer werkbezoeken is de afgelopen jaren vooral geïnvesteerd in nadere contacten met organisaties ter plekke zoals Aramaic Relief, [de Aramese vereniging in Tur Abdin], het Chaldeeuwse bisdom Kirkuk en Suleymaniya van mgr. Yousif Thomas Mirkis, de partners van Syria's Request in Hassaka, rond Homs en in Damascus en de Aramese vereniging in Beiroet.

5. *Daarom wil ABM zich ook meer en systematischer dan tot dusver het geval was richten op het werven van financiële middelen. In eerste instantie binnen de Aramese achterban in Enschede en omgeving.*

Is gaande, ook door de geldpotjes die bij diverse Aramese ondernemers worden neergezet.

6. *Een andere hindernis die ABM herhaaldelijk tegenkomt in het vragen van aandacht voor de positie van de Aramese bevolking in Syrië, Turkije en Irak blijkt de grote onbekendheid van deze bevolkingsgroep en haar geschiedenis te zijn. Om deze onbekendheid enigszins tegen te gaan wil ABM in 2015 een conferentie organiseren ter gelegenheid van de genocide die in 1915 niet alleen op de Armeniërs maar ook op de Arameeërs werd gepleegd en waar veel van de problemen op teruggaan waar de Arameeërs nu nog steeds tegenaanlopen in Syrië, Turkije en Irak.*

Is gelukt en zelfs op een grotere schaal dan we bij het schrijven van het vorige beleidsplan voor mogelijk hielden.

Op punt 4 na (dat we vanwege veranderde externe omstandigheden hebben moeten opgeschorten) hebben we dus aan alle beleidsvoornemens invulling kunnen geven en zijn de resultaten zodanig dat we daarmee ook door willen gaan. Daarbij zal punt 6 zich echter moeten laten vertalen naar twee nieuwe beleidsvoornemens:

NIEUWE BELEIDSVOORNEMENS

7. Verandering achternamen. Als uitvloeisel van de genocide van 1915 werden Arameeërs in Turkije gedwongen hun Aramese familienaam te vervangen door een Turkse achternaam waarmee ze wederom een belangrijk deel van hun Aramese identiteit kwijtraakten. ABM wil, naar Duits voorbeeld, in Nederland een regeling laten treffen waardoor het voor Arameeërs gemakkelijker wordt hun Turkse achternaam te vervangen door hun Aramese familienaam dan

via de huidige, tamelijk omslachtige en qua tijd en geld zowel voor de overheid als voor de aanvrager kostbare procedure.

8. Genocidemonument. Ook wil ABM werken aan de oprichting van een genocide-monument in Twente dat niet alleen de herinnering levend houdt aan het in 1915 geleden leed, maar ook daarmee een blijvende informatievoorziening wil zijn over de Arameeërs aan de Twentse bevolking.